

1

sztuka
**Młodej
Polski**
witraże

SZLAKI KRAKOWSKICH MUZEÓW

KRAKÓW **Wz bogaca**
www.krakow.travel

TURYSTYKA

Muzeum Narodowe w Krakowie Gmach Główny

al. 3 Maja 1

Godziny zwiedzania

wtorek – sobota: 10.00-18.00

niedziela: 10.00-16.00

poniedziałek: nieczynne

W niedziele bezpłatny wstęp na stałe ekspozycje MNK.

www.muzeum.krakow.pl

Kraków jako centrum krajoznawcze kojarzy się najczęściej z ważnymi zabytkami związanymi z dziejami miasta i Polski. Wawel, Barbakan i Brama Floriańska, Rynek Główny z kościołem Mariackim i Sukiennicami, Collegium Maius UJ – oto główne cele turystów.

Kraków to także liczne muzea z bogatymi, nierzadko mało znanymi zbiorami. Turystów, którzy przybyli pod Wawel po raz pierwszy, jak i tych, którzy ponownie odwiedzają nasze miasto, zapraszamy również do poznania kolekcji muzealnych. Zbiory szeregu z nich mogą się łączyć ze specjalistycznymi zainteresowaniami, być atrakcyjne dla hobbystów czy osób zafascynowanych historią danej epoki.

Zapraszamy Państwa do odwiedzenia muzeów, których zbiory nawiązują do barwnej, wrośniętej w dzieje Krakowa epoki fin de siècle'u, młodopolskiej twórczości Wyspiańskiego i Mehoffera, do architektury Stryjeńskiego i Mączyńskiego, do dziejów kabaretu „Jama Michalika”.

sztuka Młodej Polski, witraże

Muzeum Narodowe w Krakowie	
Gmach Główny	3
Muzeum Stanisława Wyspiańskiego w Kamienicy Szołayskich	7
Dom Józefa Mehoffera	10
Muzeum Witrażu (Krakowski Zakład Witrażów S.G. Żeleński)	12
Muzeum Etnograficzne im. Seweryna Udzieli w Krakowie	18
Muzeum Starego Teatru	21

Budynek Gmachu Głównego wg projektu Czesława Boratyńskiego, Edwarda Kreislera i Bolesława Schmidta, wznoszony był z przerwami w latach 1934–1989. Mieści on trzy galerie stałe: Galerię Sztuki Polskiej XX w. – najobszerniejszą tego typu prezentację muzealną w Polsce, gdzie można zapoznać się z wybranymi zjawiskami sztuki polskiej minionego i obecnego stulecia (od Młodej Polski do współczesności); Galerię Rzemiosła Artystycznego – największą tego typu stałą ekspozycję muzealną w Polsce z kolekcją przedstawiającą bogactwo polskiego i zachodnio-europejskiego rzemiosła artystycznego od czasów wczesnego średniowiecza po secesję (uzupełnia ją imponujący zbiór judaików) oraz Galerię „Broń i Barwa w Polsce” prezentującą zbiory militariów należące do największych i najcenniejszych w Polsce – od średniowiecza aż do II wojny światowej.

W Galerii Sztuki Polskiej XX w. znajduje się jedna z najwspanialszych kolekcji sztuki Młodej Polski. Prezentowane są tu prace czołowych artystów tego okresu kształtujących specyficzną, dekadencją aurę Krakowa na przełomie XIX i XX w. Niepokojące obrazy Witolda Wojtkiewicza, Wojciecha Weissa czy Władysława Podkowińskiego na długo pozostają w pamięci. Miniaturowe niemal krajobrazy autorstwa Jana Stanisławskiego przywołują jego tęsknotę za Ukrainą. Zobaczyć też można dzieła stworzone przez takich mistrzów jak Jacek Malczewski czy Leon Wyczółkowski. Niezwykle ciekawe są projekty witraży do Katedry Wawelskiej autorstwa Stanisława Wyspiańskiego. Z techniką przygotowania witraży zapoznajemy się kolejny raz, patrząc na projekt Józefa Mehoffera przeznaczony dla katedry we Fryburgu w Szwajcarii. Obok widnieje witraż *Vita Somnium Breve*

(*Życie Snem Krótkim*), wykonany wg założeń tego samego artysty. Sztukę witraży można poznać też w Galerii Rzemiosła Artystycznego. Znajduje się tu wyjątkowy ich zespół z kościoła dominikanów św. Trójcy w Krakowie, pochodzący z XIII–XV w. Oryginalnie zachowany, oształtami bogactwem i głębią barw.

Część Galerii Rzemiosła Artystycznego poświęcona została wyłącznie sztuce secesji. Przedmioty codziennego użytku, wykonane w najlepszych pracowniach polskich i europejskich, zachwycają maestrią wykonania. Wijące się płynne linie sreber, szkielec, porcelany, meble, przywołują świat sprzed stu lat. Do rarytasów w zbiorach polskich należą szkła autorstwa Emila Galle oraz część serwisu do kawy zaprojektowanego przez znanego architekta wiedeńskiego Josefa Hoffmanna (1910 r.). Symbolem polskiej ceramiki secesyjnej jest wazon z korowodem nagich postaci autorstwa Jana Szczepkowskiego.

MUZEUM NARODOWE W KRAKOWIE

Muzeum Stanisława Wyspiańskiego w Kamienicy Szotańskich

ul. Szczepańska 11

Godziny zwiedzania

wtorek (tylko wystawy czasowe): 10.00-18.00

środa – sobota: 10.00-18.00

niedziela: 10.00-16.00

poniedziałek: nieczynne

W niedziele bezpłatny wstęp na stałe ekspozycje MNK.

www.muzeum.krakow.pl

Muzeum mieści się w domu krakowskiej rodziny Szotańskich wzniesionym w XVII stuleciu, a rozbudowanym w XIX i XX w. Zapisany został Muzeum Narodowemu przez Włodzimierę i Adama Szotańskich w 1904 r., a przekazany w użytkowanie w 1928 r. W 2003 r. kamienicę przeznaczono na siedzibę istniejącego od 1983 r. Muzeum Stanisława Wyspiańskiego, w którym znajdują się obecnie dwie stałe ekspozycje. Galeria Twórczości Stanisława Wyspiańskiego szczyci się największą w Polsce kolekcją jego prac. Zebrano tu m.in. oryginalne projekty wnętrz oraz sztukę użytkową, autoportrety artysty i portrety jego przyjaciół, prace związane z teatrem, projekty witraży. Druga stała ekspozycja poświęcona jest Feliksowi Jasiońskiemu zwanemu „Mangghą”. Odtwarza ona klimat jego krakow-

skiego mieszkania, a także przypomina liczne przyjaźnie tego wybitnego kolekcjonera i donatora muzeum z czołowymi artystami epoki Młodej Polski.

W Muzeum Stanisława Wyspiańskiego poznajemy młodopolski świat i twórczość jednego z najwybitniejszych artystów polskich przełomu XIX i XX w. Jego wszechstronna działalność związana niemal z każdą gałęzią sztuk pozwala poznać najlepsze przykłady młodopolskiego malarstwa, projekty witraży, scenografii i kostiumów teatralnych, a także wyposażenia mieszczkańskich domów w okresie

secesji. Zobaczyć możemy niezwykle oryginalne, obrosłe już legendą meble powstałe na zamówienie Tadeusza Boya-Żeleńskiego i jego żony Zofii do ich krakowskiego mieszkania. Uwagę zwracają projekty jednych z najpiękniejszych młodopolskich witraży – Apolla przeznaczonych dla ozdoby wnętrza Domu Towarzystwa Lekarskiego oraz Boga Ojca z kościoła Franciszkanów w Krakowie.

Zgromadzono tu również autoportrety Wyspiańskiego, portrety jego przyjaciół i dzieci, należące do ikon secesyjnego malarstwa w Polsce. Jedną z sal muzeum zwana Szafrinową pracownią poświęconą jest życiu prywatnemu artysty i tematowi macierzyństwa.

Na drugim piętrze muzeum, poświęconym postaci Feliksa „Mangghi” Jasieńskiego, mamy okazję obejrzeć jego portrety malowane przez najwybitniejszych artystów Młodej Polski, m.in.: Józefa Pankiewicza, Władysława Podkowińskiego, Leona Wyczółkowskiego. Meble, rzeźby, tkaniny i drobiazgi należące kiedyś do tego wielkiego kolekcjonera dają wyobrażenie o wyglądzie mieszczkańskiego secesyjnego wnętrza mieszkalnego.

MUZEUM NARODOWE W KRAKOWIE

Dom Józefa Mehoffera

ul. Krupnicza 26

Godziny zwiedzania

wtorek – sobota: 10.00-18.00

niedziela: 10.00-16.00

poniedziałek: nieczynne

W niedziele bezpłatny wstęp na stałą ekspozycję MNK.

www.muzeum.krakow.pl

Muzeum mieści się w domu przy ul. Krupniczej, który Józef Mehoffer – jeden z najwybitniejszych młodopolskich artystów – nabył w 1932 r. i wyposażył w stylowe meble, dzieła sztuki oraz rzemiosła artystycznego. W 1986 r. dom ten, zgodnie z wolą rodziny artysty, przekazany został Muzeum Narodowemu w Krakowie. W styczniu 1996 r. placówkę otwarto dla publiczności.

Wnętrza domu – muzeum biograficznego artysty – urządzono w nawiązaniu do jego oryginalnej koncepcji. Placówka ma charakter muzeum wewnątrz, gdzie pokoje wypełniają na ogół te same co niegdyś zabytkowe meble i przedmioty codziennego użytku stanowiące doskonałe przykłady secesyjnego rzemiosła artystycznego.

Całość dopełniają dzieła samego Józefa Mehoffera, m.in.: witraże, obrazy olejne, rysunki. Uroku dodaje piękny ogród rozciągający się przy domu. Do najcenniejszych eksponatów należą witraże: *Vita somnium breve*; *Caritas*; *Wiara*, *Nadzieja*, *Miłość*; portret żony – tzw. florencki; pejzaże *Wiśła pod Niepołomicami*, *Czerwona parasolka*; projekty – *Natura i Sztuka* (Pałac Sztuki w Krakowie) czy *Kwiaty* (motyw polichromii w skarbcu katedry na Wawelu).

Muzeum Witrażu (Krakowski Zakład Witrażów S.G. Żeleński)

al. Krasińskiego 23

Godziny zwiedzania

Zwiedzanie po wcześniejszej rezerwacji

tel./fax +48 12 422 86 19

mobil +48 501 23 31 27

www.muzeumwitrazu.pl

W jedynym w Polsce Muzeum Witrażu, poza obiektami stałej ekspozycji, można obserwować niezmienny od setek lat proces powstawania witraży. Kamienica, w której mieści się obecnie muzeum, wybudowana została specjalnie dla potrzeb Zakładu Witraży w 1906 r. wg projektu Ludwika Wojtyczki oraz Stanisława Gabriela Żeleńskiego. Wszystkie wnętrza muzeum oraz wyposażenie pracowni, przez którą wiedzie szlak w konwencji żywego muzeum, zachowały swój oryginalny charakter.

W procesie powstawania witraży – poza samym projektem, na podstawie którego są wykonywane – największe znaczenie ma kontakt artysty z warsztatem. Możliwość współpracy projektanta z rzemieślnikami i pracownią,

w której powstaje dzieło, jest konieczna do właściwego oddania intencji artysty. Najwybitniejsi polscy projektanci tacy jak Wyspiański, Mehoffer, Bukowski czy Frycz niejednokrotnie podkreślali wagę współpracy pomiędzy artystą a rzemieślnikiem w dobrze wyposażonej pracowni, która nie tylko pozwalała oddać zamierzenie projektanta, ale również stworzyć możliwość dokonania zmian w projekcie przez autora w trakcie powstawania dzieła. Nawet jeśli oznaczało to wymianę połowy szkła na nowe... Tak też o roli pracowni myślał Stanisław Gabriel Żeleński, który w 1906 r. postanowił wzniesić dla potrzeb Zakładu kamienicę na ówczesnych obrzeżach miasta.

Stanisław Wyspiański, podchodzący do realizacji swych dzieł ze szczególnym pietyzmem, spędzał w tym miejscu wiele czasu, czuwając nad niemal każdym etapem ich realizacji.

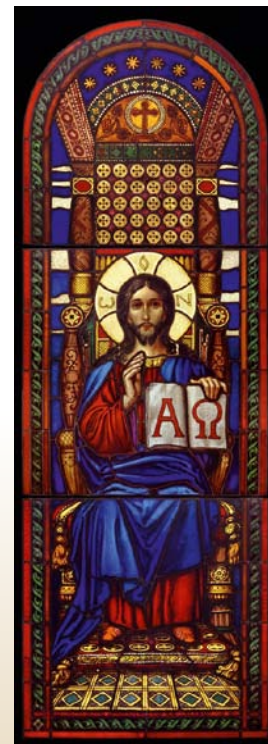
Krakowski Zakład pomyślany był jako duże, kompleksowe założenie mające obok wykonywania witraży i mozaiki

szklanej kształcić rzemieślników, projektantów i twórców witraży, pokazując im możliwości drżące w tej technice. Olbrzymie sukcesy, tak komercyjne, jak i artystyczne, pozwoliły na szybki i błyskotliwy rozwój Pracowni, która przez długie lata pełniła znaczącą kulturotwórczą rolę, otrzymując odznaczenia na krajowych i światowych wystawach za najwyższy poziom wykonywanych dzieł. Z Zakładem współpracowali najznamienitsi polscy artyści początku XX w. To tu powstały najwybitniejsze dzieła polskiej sztuki witrażu.

„Chlubę tego Zakładu stanowią wspaniałe dzieła Wyspiańskiego tutaj wykonane (Towarzystwo Lekarskie, kościół oo. Franciszkanów w Krakowie, słynna błóg. Salomea) i dzieła Mehoffera, który publicznie złożył podziękę Zakładowi za artystyczne odtworzenie jego projektu do katedry na Wawelu. Cały szereg wielkich witrażów do katedry na Wawelu, według projektu mistrza Mehoffera będzie w Zakładzie p. Żeleńskiego wykonanym”.

Na przełomie wieków w Krakowie pojawiły się hasła odrodzenia rzemiosła, trafiając na podatny grunt zwłaszcza wśród artystów, którzy niektóre z jego dziedzin podnieśli do rangi sztuk pięknych. Najpełniejszym przykładem swobodnego realizowania się integracji sztuk był Wyspiański, poeta i malarz, twórca wspaniałych witraży i wstrząsających dramatów, wizji architektonicznych i scenografii, ale także projektant mebli, makat, kutych dekoracji, wnętrz, polichromii i grafiki książkowej. Coraz większy krąg arty-

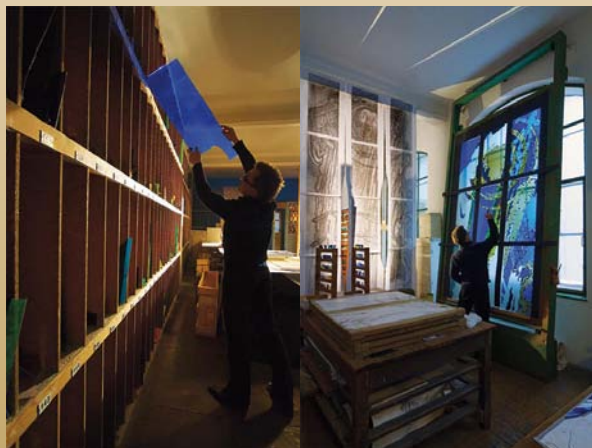
stów, absolwentów Akademii, interesował się sztuką stosowaną. W 1901 r. rozpoczęło działalność Towarzystwo „Polska Sztuka Stosowana”, które propagowało swą ideę na łamach własnego czasopisma „Sztuka Stosowana”.

Grupowało ono malarzy, rzeźbiarzy, architektów, etnografów, historyków sztuki, wreszcie miłośników i mecenasów rzemiosła. Wspólnym mianownikiem dla działań wszystkich tych twórców był swoisty styl wywodzący się ze sztuki ludowej.

Z tej perspektywy powstanie i szybki rozwój Krakowskiego Zakładu Witrażów S.G. Żeleński uznać trzeba za zjawisko niezmiernie charakterystyczne dla klimatu kulturowego epoki. Pracownia artystyczna połączona z warsztatem rzemieślniczym – zatem wszystko to, co zakładali ideologicznie sztuki stosowanej.

W 2000 r. właścicielem i gospodarzem Zakładu został projektant Piotr Ostrowski. Dzięki jego staraniom, po czterdziestu ośmiu latach przerwy, Zakład odzyskał oryginalną historyczną nazwę. W 1999 r. spadkobiercy rodziny Żeleńskich wyrazili jednomyślną zgodę dla ponownego oznaczenia Zakładu pierwotną nazwą oraz logo. Swoją zgodę warunkowali między innymi: „prowadzeniem przez przewidywany do utworzenia podmiot gospodarczy działalności w sferze witrażownictwa przy zachowaniu dbałości o profesjonalny i artystyczny poziom wykonywanych prac, celem podtrzymania tradycji zasłużonej placówki witrażowej S.G. Żeleński oraz prowadzeniem przez ten podmiot gospodarczy oprócz działalności produkcyjnej i konserwatorskiej także działalności wystawienniczej, prezentującej dorobek Zakładu”.

W 2002 r., w setną rocznicę powstania Zakładu, założona została w jego siedzibie Galeria Witrażu. Na jej bazie w 2005 r. Ostrowski założył Muzeum Witrażu ze statutem uzgodnionym z Ministrem Kultury. Muzeum, które powstało w pomieszczeniach wybudowanej w 1906 r. kamienicy, łączy przestrzenie czysto ekspozycyjne z ciągle funkcjonującą pracownią prezentowaną w konwencji żywego muzeum.

W latach 2000–2008 w Zakładzie powstało wiele prestiżowych dzieł. Wykonano wiele prac konserwatorskich potwierdzających najwyższy poziom ich realizacji i powrót do najchlubniejszych tradycji najstarszego w Polsce zakładu witraży. Do najciekawszych można zaliczyć: cykl witraży w szybach windowych budynków biurowych Herbewo w Krakowie, witraże w kościele w Dobczycach – Kornatce, adaptację projektów Józefa Mehoffera i wykonanie ośmiu okien witrażowych do kościoła w Turku. Najbardziej wymagająca i prestiżowa była jednak realizacja wykonana przez Ostrowskiego we współpracy z Andrzejem Wajdą w latach 2002–2007 na podstawie nigdy wcześniej niezrealizowanych projektów Stanisława Wyspiańskiego do katedry wawelskiej. Witraże te są eksponowane w Pawilonie Wystawienniczo-Informacyjnym „Wyspiański 2000” w Krakowie.

Muzeum Etnograficzne im. Seweryna Udzieli w Krakowie

Budynek Główny – Ratusz, pl. Wolnica 1
Dom Esterki, ul. Krakowska 46

Godziny zwiedzania

wtorek, środa, piątek, sobota: 11.00-19.00

czwartek: 11.00-21.00

niedziela: 11.00-15.00

poniedziałek: nieczynne

www.etnomuzeum.eu

Muzeum powstałe w 1911 r. z inicjatywy Seweryna Udzieli – nauczyciela, etnografa-amatora i kolekcjonera – mieści się w budynku dawnego ratusza miasta Kazimierza, wzniesionego w XV w. w stylu gotyckim, a w następnych wiekach rozbudowanego w stylu renesansowym. W ratuszu prezentowana jest wystawa polskiej kultury ludowej, a w drugim budynku (tzw. Domu Esterki) – w pięknie sklepionych XVI-wiecznych piwnicach – urządzone są wystawy czasowe. Zbiory, których załączkiem była kolekcja Seweryna Udzieli, liczą obecnie ponad 80 tys. eksponatów. Znaczna ich część pochodzi z końca XIX i początku XX w. Dominują wśród nich kolekcje polskie, ale znaczące są również zbiory z krajów europejskich, głównie słowiańskich, a także pozaeuropejskie, z których wiele ofiarowanych zostało przez polskich podróżników i badaczy.

Muzeum posiada również bogate archiwum z tysiącami fotografii, klisz szklanych, rękopisów i rysunków oraz bibliotekę specjalistyczną, w której wśród ponad 30 tys. woluminów znajdują się również dzieła unikatowe.

Główne ośrodki życia literacko-artystycznego Młodej Polski istniały na terenie Małopolski. Charakterystyczną cechą owego ruchu było zwrócenie się ku kulturze chłopskiej, czego wynikiem stała się tzw. chłopomania – zjawisko artystyczne i ideowe, które znalazło pośród inteligencji polskiej daleko idącą przychylność. Seweryn Udziela – twórca Muzeum Etnograficznego w Krakowie – zapewne w znacznym stopniu pozostawał pod wpływem młodopolskiej „mody”, wyczuwając sprzyjającą atmosferę ku tworzeniu zbiorów etnograficznych. Dlatego też krakowskie muzeum jest pierwszorzędny przykładem zaszczepienia w szerokich kręgach społecznych młodopolskiej ciekawości i fascynacji kulturą chłopską. Bez owego zafascynowania nie byłoby potrzeby powołania tego typu instytucji w 1911 r.

Już na samym początku wizyty w muzeum napotkamy model chałupy Błażeja Czepca, uczestnika wesela Lucjana Rydla z Jadwigą Mikołajczykówną w 1900 r. Model został wykonany w 1901 r. pod kierunkiem Włodzimierza Tetmajera. Zaraz potem, wchodząc do wnętrza izby krakowskiej i podziwiając barwne stroje krakowskie (w tym szczególnie strój panny młodej), zwiedzający w naturalny sposób przypomina sobie „Wesele” Stanisława Wyspiańskiego. Izba podhalańska, model chałupy góralskiej, folusz, szałas

pasterski i stroje góralskie uświadamiają nam, że równie mocno młodopolskich twórców fascynowała góralszczyzna. To właśnie na okres Młodej Polski przypada stworzenie przez Stanisława Witkiewicza narodowego stylu zakopiańskiego opartego o architekturę i zdobnictwo góralszczyzny. Natomiast barwne, pasiaste stroje łowickie przywodzą na myśl postaci Jagny i Macieja Borynów, bohaterów „Chłopów” Władysława Reymonta – jednego z czołowych twórców młodopolskiej literatury.

Muzeum Etnograficzne im. Seweryna Udzieli jako swoisty „matecznik” kultury chłopskiej w Krakowie zaprasza do obejrzenia bezcennych zbiorów. W istotny sposób pomogą one zrozumieć zafascynowanie twórców Młodej Polski rodzimym folklorem, jego wigorem i żywotnością, w których upatrywano panaceum na stagnację oraz postępujący kryzys kulturowy polskiej inteligencji przelomu XIX i XX w.

NARODOWY STARY TEATR
IM. HELENY MODRZEJEWSKIEJ W KRAKOWIE

Muzeum Starego Teatru

ul. Jagiellońska 1

Ekspozycja nieczynna z powodu adaptacji budynku dla potrzeb muzeum stworzonego w nowej formie.

Muzeum Starego Teatru, otwarte z okazji 200-lecia sceny w 1981 r., mieści się w głównym gmachu budynku Starego Teatru stojącego przy pl. Szczepańskim i ul. Jagiellońskiej. Sam budynek teatru powstały w 1799 roku posiada secesyjny wystrój z przebudowy gmachu w latach 1903–1906. Architekci Tadeusz Stryjeński, Franciszek Mączyński, rzeźbiarze i malarze zrzeszeni w Towarzystwie Polskiej Sztuki Stosowanej stworzyli jeden z najpiękniejszych obiektów secesyjnych w Krakowie. Wnętrze teatru zwiedzać można w ramach posiadanego biletu teatralnego na godzinę przed przedstawieniem na Dużej Scenie.

W zbiorach Muzeum Starego Teatru znajdują się cenne pamiątki dokumentujące prace sceniczne wybitnych ak-

torów, reżyserów, scenografów i kompozytorów tworzących historię tej sceny, a z racji rangi tworzonych dzieł – historię polskiego teatru. Z secesyjną kulturą Krakowa wiążą się przede wszystkim materiały pozostałe po inscenizacjach dzieł Stanisława Wyspiańskiego w formie fotografii, projektów dekoracji, kostiumów, nagrań wideo („Wyzwolenie” Konrada Swinarskiego, „Wesele” Andrzeja Wajdy, Jerzego Grzegorzewskiego) czy inscenizacji Andrzeja Wajdy „Z biegiem lat, z biegiem dni”, fresku z życia miasta.

Punkty Informacji Miejskiej InfoKraKów

www.infokrakow.pl

- **Centrum Obsługi Ruchu Turystycznego, ul. Powiśle 11**
tel.: +48 513 099 688, e-mail: powisle@infokrakow.pl
- **Sukiennice, Rynek Główny 1/3**
tel.: +48 12 433 73 10, e-mail: sukiennice@infokrakow.pl
- **ul. św. Jana 2**
tel.: +48 12 421 77 87, e-mail: jana@infokrakow.pl
- **ul. Szpitalna 25**
tel.: +48 12 432 01 10, e-mail: szpitalna@infokrakow.pl
- **Pawilon Wyspiańskiego, pl. Wszystkich Świętych 2**
tel.: +48 12 616 18 86, e-mail: wyspianski@infokrakow.pl
- **ul. Józefa 7**
tel.: +48 12 422 04 71, e-mail: jozefa@infokrakow.pl
- **Międzynarodowy Port Lotniczy w Balicach**
tel.: +48 12 285 53 41, e-mail: balice@infokrakow.pl
- **Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach
ul. Siostry Faustyny 3**
tel.: +48 12 263 60 64, e-mail: lagiewniki@infokrakow.pl
- **os. Słoneczne 16**
tel.: +48 12 643 03 03, e-mail: huta@infokrakow.pl

Informacje dla turystów niepełnosprawnych:
www.krakow.pl/bezbarier

Numery alarmowe

Telefon bezpieczeństwa dla turystów zagranicznych (działa w sezonie letnim):
0 800 200 300 (linia bezpłatna, połączenia z tel. stacjonarnych)
+48 608 599 999 (linia płatna, połączenia z każdego telefonu)

Numer alarmowy	112
Policja	997
Pogotowie Ratunkowe	999
Straż Pożarna	998
Straż Miejska	986
Pomoc Drogowa	981

Krakowska Karta Turystyczna

- **Bezpłatne:**
 - muzea
 - komunikacja miejska (MPK)
- **Zniżki:**
 - zwiedzanie miasta • restauracje • sklepy • galerie
- **Punkty sprzedaży: Punkty Informacji Miejskiej InfoKraKów**
Wydawca Karty: Symposium Cracoviense
tel.: +48 12 422 76 00, 12 431 05 97, fax: +48 12 421 38 57
e-mail: info@krakowcard.com, www.krakowcard.com

SZLAKI KRAKOWSKICH MUZEÓW

sztuka **Młodej Polski**, witraże

Muzeum Narodowe w Krakowie

1. Gmach Główny
al. 3 Maja 1
2. Muzeum Stanisława Wyspiańskiego
w Kamienicy Szolajskich
ul. Szczepańska 11
3. Dom Józefa Mehoffera
ul. Krupnicza 26
4. Muzeum Witrażu
(Krakowski Zakład Witrażów S.G. Żeleński)
al. Krasieńskiego 23
5. Muzeum Etnograficzne
im. Seweryna Udzieli w Krakowie
Budynek Główny – Ratusz, pl. Wolnica 1
Dom Esterki, ul. Krakowska 46
6. Muzeum Starego Teatru
ul. Jagiellońska 1

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY; 2011

www.krakow.pl

WORLD
HERITAGE

Kraków
MUZEA – INSPIRUJĄ
SPOTKANIA

Urząd Miasta Krakowa

Wydział Informacji, Turystyki i Promocji Miasta

pl. Wszystkich Świętych 3-4, 31-004 Kraków

tel.: +48 12 616 60 52, fax: +48 12 616 60 56

e-mail: marketing@um.krakow.pl

www.krakow.travel